

Lindshammar

en liten guide

Denna skrift har kommit till under KUL-projektet i Glasriket som bedrivits i Lindshammar och ytterligare 10 glasbruksorter i Glasriket under 2003-2005. Projektet har resulterat i sammanlagt 11 skrifter från: Bergdala, Boda, Johansfors, Kosta, Lindshammar, Målerås, Nybro, Orrefors, Pukeberg, Skruf och Åfors.

Fakta: Inventering Länsstyrelsen i Kronobergs län 1998 och Kalmar län 1997, Erik Hovhammar (intervju 2005), Ulf Rosén.
Litteratur: "Ekenäs: Vi som försvann... Lindshammar: Vi som är kvar..." I glasriket: människan-miljön-framtiden samt artikel av Erik Hovhammar i Nottebäck-Granhult I (1964)
Text: Susann Johannisson och Lars Thor (sid 8-12)

Bilder: Lindshammars bruksarkiv, Peter Gullers, Erika Draminsky och Susann Johannisson.

Lindshammar april 2005 – i samband med firandet av brukets 100-årsjubileum.

Innehåll

6	<i>Välkommen till Lindshammar!</i>	12	<i>För dig som vill veta mer</i>
	1. <i>Glasbruksbyggnaden</i>		
7	2. <i>Vattenkraften</i>	19	<i>Karta över Lindshammar</i>
8	3. <i>Stallet</i>		
	4. <i>"Villan"</i>		
8	5. <i>Gamla arbetarbostäder - brukshotell</i>		
	6. <i>Nyare arbetarbostäder och Konsum</i>		
	7. <i>Villaområde med glasarbetarbostäder</i>		
	8. <i>Kraftstationen</i>		
10	9. <i>Vedförråd</i>		
	10. <i>Gamla Folkets Hus</i>		
11	11. <i>Nya Folkets Hus</i>		
	12. <i>Bruksvallen</i>		

Lindshammar Glasbruk.
Detalj från bruksbyggnaden.
Bild framsidan: Detalj från
fönster som finns i butiken i
Lindshammar.

Välkommen till Lindshammar!

Den här skriften är tänkt att användas som en guide för dig som vill gå på upptäcktsfärd bland glasbruksmiljöerna. Varje avsnitt har en siffra som motsvarar en plats på den karta som finns i häftet. Liknande info-guider hittar du på 11 olika glasbruksorter i det smäländska Glasriket. Mycket nöje!

i Glasriket

Exempel på andra moderna glasbruksbyggnader som uppförts vid ett tillfälle under andra hälften av 1900-talet: SEA och Johansfors glasbruk. Det senare också ritad av von Mühlenfels.

1. Glasbruksbyggnaden **i**

Lindshammars stora glasbruksbyggnad är exempel på 1950-talets starka konjunktur och framtidstro i Sverige. "Det var bra tider efter kriget, vi förtjänade rätt mycket pengar med små kostnader". Genom att alla nödvändiga funktioner samlades under ett tak och med en golvnivå blev byggnaden

modernare än de flesta av sina medsystrar i Glasriket, vilka byggts till efter behov med trappor och olika tungarbetade nivåer som konsekvens. "Den gamla trähyttan var liten, primitiv och orationell, sliperiet låg en bit ifrån och glaset fick bäras". Det nya komplexet ritades av byggnadsteknikern och civilingenjören Wilhelm von Mühlenfels och uppfördes mellan 1950 och 1955.

Initiativtagare till nybygget var Erik Hovhammars far Anton Petersson, men bygget genomfördes efter hans död 1949 av Erik, vilken då som 27-åring blev ny chef på bruket. I komplexet rymdes förutom hytta, sliperi, lager och andra produktionslokaler också kontor, maskintvättstuga för personalen, moderna omklädningsrum och fritidslokaler. Det är idag ovanligt i Glasriket att en anläggning på detta sätt speglar en och samma tids industrikultur. Skorstenen är ett kännetecken som alla glasbruk har. Den tids- typiska neonskylten är från 1960-talets början. "Jag trodde aldrig att det skulle bli så stort och fint" sa grundaren Rentsch som levde till 1955, då 95 år.

100-årsjubileum

Lindshammar Glasbruk startade här 1905 och firar 100-årsjubileum 2005! Den första hyttan var en trähytta. Du kan läsa mer i slutet av skriften.

2. Vattenkraften **ii**

Vattenkraften från Mörrumsån var en förutsättning för etableringen av både glas bruket och andra tidiga industriella verksamheter som låg här före glas bruket; pappersbruk (1825), järnbruk (1861) och snickerifabrik (1896). Särskilda dammar och rännor anlades. Kraften togs upp i vattenhjul som drev remmar så att man fick rörelsekraft till de olika verksamheterna (t ex omrörare, luftbälg och såg). Glas bruket utnyttjade vatten-

kraften för att få el till bruket och några hushåll runt omkring. "Kraftstationen startades klockan 6 på mornarna och stängdes av 9-1/2 10 på kvällarna, då fick man gå och lägga sig".

Bruksmuseet

Lokalerna här används idag till glasbrukets sommaröppna utställningar. Huset byggdes 1866 som spiksmedja till det lilla järnbruket. Efter 30 år lades järnbruket ner och huset användes från 1896 som snickerifabrik. Fortfarande användes vattenkraften. Snickeriet lades ner när glas bruket startade 1905. Då användes lokalerna som lager för bl a deglar. Degeln är den stora keramikbehållare som glaset smälts i. I början av 1920-talet när den första Folkets Hus-föreningen hade bildats användes huset som samlingslokal i väntan på att en egen byggnad skulle uppföras.

Järnvägen

1914 stod en ny järnvägssträcka färdig mellan Vetlanda och Åseda. Lindshammar fraktade sitt glas ca 4 kilometer med häst och vagn till den lilla stationen i Milletorp, som också var poststation. Glaset var packat i träull och trälådor. Träullen köptes in i stora balar, som levererades om 50 balar i taget med lastbil från en fabrik i Järforsen. Bruket hade egen lådsnickare. Under 1930-talet blev Lindshammars glasbruk ensam leverantör av honungsburkar till Sveriges alla biodlare! Leverans av 100.000-tals honungsburkar som skulle till olika adresser tvingade SJ att an-

Tv: Vattenkraft från Mörrumsån. Th: Gamla glashyttan revs i etapper när den nya byggdes. Hyttan var i trä och mycket ved gick åt för att elda glasugnarna.

i Glasriket

Exempel på andra glasbruk som startade som järnbruk, men övergick till glasproduktion under 1800-talet.: Flerohopp och Alsterfors, idag nedlagda, och Orrefors.

i Glasriket

Exempel på glasbruk i Glasriket som anlades direkt vid järnvägen är Målerås, Skruf och Glasverket i Emmaboda. T ex Orrefors glasbruk anslöts med stickspar. Nybro glasbruk hade nära till järnvägen och Kosta fick en egen järnväg som passerade från Lessebo och fortsatte mot Målerås.

Man körde glas med hästskjuts till järnvägen och råvaror (sand) på hemvägen.

Th: stallet i dag.

ställa extra personal till Milletorp. När man lämnat glas från bruket tog man med råvaror på hemvägen; sand, soda och pottaska. Sanden kördes i lösvikt och skulle skyfflas upp på hästsvagnen och sedan skyfflas av vid hemkomsten. Lindshammar tillhör den gruppen av glasbruk som anlades där vattenkraften fanns och där järnvägen tillkom sekundärt, men kom att få stor betydelse.

Disponent Hovhammar hade under sina många besök vid stationen lärt känna stinsen Yngve Lind som en mycket plikttrogen och tjänstvillig person. Lind imponerade så på Hovhammar att denne, då han själv blev riksdagsman 1968, erbjöd Lind att bli inköpare på glasbruket! "Han skötte sig så bra på järnvägen". Lind sade upp sin trygga tjänst vid järnvägen och började på bruket. Han blev en trotjänare på glasbruket i många år.

Erik Hovhammar berättar:
"Svenskt glas har alltid varit en exportvara. Det unika är att varje litet bruk i Smålandsskogen, t ex Lindshammar, levererade till platser som t ex fina restauranger i London och till Sydafrika! Vi hade en kamrer som kunde lite engelska, det räckte. Sydafrika var under en period vår största kund. Vi hade aldrig sett dem eller ens talat

med dem i telefon utan bara via korrespondens. Glaset skickades iväg i stora trälådor via "Confirminghouse" i London, som bekräftade att varorna gick iväg, och via dem fick vi också pengarna. Tänk, gubbarna på bruket fick skriva "Via Nairobi" på lådorna, utan att veta var det låg..."

3. Stallet

Det lilla röda stallet som är byggt i traditionell stil av timmer är äldre än glasbruket, men kom att användas av det till brukets hästar - som användes för transporter till och från järnvägen. Taket är täckt med hyvlade spån, ett material som var mycket vanligt förekommande på landsbygden i Sverige under 1900-talets början.

4. "Villan"

I disponentvillan bodde brukets ägare eller chef. I äldre tid kallad brukspatron, senare disponenten, ingenjören eller vd:n. Den byggdes 1916 av brukets grundare, tysken Robert Rentsch. Disponentvillan i Lindshammar är typisk genom det höga dominerande läget ganska nära bruket men

ändå i avstånd markerad som sin egen, byggd av hög kvalitet i material, utföranden och arkitektonisk stil samt ljus färgsättning. Typiskt är också att trädgården är särskilt genomtänkt, pampigt anlagd, och med särskilda växtsorter. Anton som blev ny brukspatron efter Rentsch bodde här, och hans son Erik föddes i huset.

Arbetsbostäder

I Lindshammar finns exempel på flera olika typer av arbetsbostäder.

5. Äldre arbetsbostäder

De äldsta arbetsbostäderna är dessa två små träbyggnader som flyttats hit (från Linnedal) 1906 och 1907. De rymde upp till 4 lägenheter om ett rum och kök per familj, oavsett hur många barn familjerna hade. Det är svårt att idag tänka sig in i hur trångt det måste ha varit. Idag brukshotell.

6. Nyare arbetsbostäder

Det stora hyreshuset i tegel från början av 1950-talet byggdes också som arbetsbostäder. Det

rymde då också en liten Konsumbutik.

7. Villaområde

Hela tiden har glasbruket varit angeläget om att genom bra bostäder behålla duktig arbetskraft. Under brukets första årtionden bodde många av glasarbetarna hos bönder i bygden.

"Men mer och mer tänkte jag att "Egen härd är guld värd", så bruket köpte in ett markområde, styckade av till villor och ordnade kommunalt vatten. Sedan köpte jag av Myresjöhus 3 villor och satte upp dem första året. Därefter började glasarbetare anmäla sig att de ville köpa en sådan villa, och det fick de till mycket förmånligt pris; ca 37.000 kronor! Nästa år byggde vi 5 villor osv. Sammanlagt byggde bruket 45-50 villor i detta område",

berättar Erik Hovhammar.

8. Kraftstationen

Kraftstationen byggdes här på 1933 av en klurig självlärd uppfinnare som hette Fritjof Karlson.

T.v. Disponentvillan.
T.h. Arbetsbostäder byggda av glasbruket, med Konsumbutik i bottenvåningen.

Glasriket

Alla glasbruksorter i Glasriket har arbetsbostäder. Åk själv och upptäck! Från början byggdes de av glasbruket. De anställda hade bostaden och ved som löneförmån. Exempel på den äldre sorten finns på flertalet av de äldre bruken, t ex Bergdala, Boda, Johansfors, Kosta, Pukeberg, Orrefors och Åfors. Från ca 1920 blev det vanligare att glasbruket skänkte mark till den som ville uppföra ett s k Egena hem. Från 1940-talet började mer moderna bostäder att byggas på många av glasbruksorter
forts

Kraftstationen byggd av Fritjof Karlsson på 1930-talet och gamla Folkets Hus.

forts
na. De hade centralvärme med moderna radiatorer, tvättstugor, badrum och kök med rinnande vatten! Förutom en- två- eller fyrafamiljshusen har också arbetarkaserner förekommit.

i Glasriket

Exempel på andra vattenkraftstationer som finns kvar i Glasriket idag: Alsterbro (bruket nedlagt), Björkshult, Flerohopp (bruket rivet), Johansfors (idag tryckerimuseum) och Orrefors (idag arkiv).

i Glasriket

Exempel på andra idag bevarade vedförråd i Glasriket finns i Johansfors, Åfors och Skruf.

Han byggde en trätub från befintlig vattenreservoar för att få bättre fall på vattnet. Kraftstationen inrymdes i denna enkla klassicistiska byggnad, och används än idag, dock inte av glasbruket.

9. Vedförråd i

Idag när glasugnarna eldas med gasol eller el är det svårt att föreställa sig den mycket stora mängd ved som gick åt varje dag vid alla glasbruk. Detta innebar att stora ytor runt bruken var fulla med vedstaplar. Ju torrare ved ju bättre gick det att uppnå höga temperaturer i glasugnarna. Därför byggde man i Lindshammar detta stora vedförråd med tak och man hade torkugnar för ved inne i hyttan. Försäljning av ved till glasbruken var ett bra sätt för bönder i trakten att få extrainkomst. Vedförrådet är idag ett viktigt minnesmärke från den period i Glasrikets historia då vedeldningen var avgörande för glasbrukens existens. Epoken

upphörde sommaren 1964.

10. Gamla Folkets Hus

Folkets Hus finns eller har funnits på alla glasbruksorter i Glasriket. De vittnar om en viktig epok i arbetarrörelsens historia. *"Vi var väldigt röda här, arbetarrörelsen hade ett av sina starkaste fästet i Småland"*.

Ofta byggdes en äldre liten Folkets Hus-byggnad i början av 1900-talet och ersattes under 1950-tal av ett större modernare. Det är unikt att båda finns kvar som här i Lindshammar, där vi på andra sidan vägen kan se den äldre i trä och på denna sidan vägen den modernare. Båda är idag privatägda. Det var på arbetarnas initiativ som Folkets Hus byggdes, men glasbruken var på något sätt bidragsgivare för att kunna genomföra byggprojekten. Den första Folkets Hus-föreningen i Lindshammar bildades

1922 och inrymdes tillfälligt i gamla spiksmedjan innan den nya byggnaden stod färdig.

11. Nya Folkets Hus i

Det modernare Folkets Hus byggdes 1958. Disponent Erik Hovhammar var drivande, och blev ordförande i byggnadskommittén, vilket torde vara unikt. Hovhammar såg behovet av en modern samlingssal, bio, teater och bibliotek. *"Gamla Folkets Hus var ner slitet, det var inte mycket att ha"* med den moderna tidens mått. I källaren installerades frys med frysäck som ortsborna kunde hyra. Den kom att utgöra en viktig funktion under en tid då man inte ännu hade egen frysbox. Idag fungerar Folkets Hus-föreningen som samhällsförening, men utan lokal eftersom den har sålts ifrån. En tradition som lever kvar är valborgsfirandet.

12. Bruksvallen

Fotbollsplanen anlades här 1952 efter hårt gemensamt arbete från glasarbetarna och bidrag

Nya Folkets Hus från 1958.

från glasbruket. Lindsbo bollklubb hade dock bildats redan 1931, men då spelade man i Björnhults by på en gammal åker, en "träa", som slutade. Den planen förbättrades efter ett par år av arbetslösa glasslipare och pengar från damklubbens basarer. 1935 gick man med i seriespel. På 1940-talet bytte man namn till Lindshammars Gymnastik- och Idrottsförening. Man var aktiv i flera sporter förutom fotboll, t ex bordtennis, gymnastik och skidåkning - där man skapade sig ett namn i skidkretsar. Fotbollen var viktig för sammanhållningen och trivseln på de flesta glasbruksorterna. Hela samhällena var engagerade. Damklubbarna drog in pengar till verksamheten. Många glasbruk fick ny utländsk arbetskraft under 1950- och 1960-talen. Fotbollen kunde man ha gemensamt även innan man lärt sig det nya språket. Planen restaurerades och återinvigdes 1975, med namnet Bruksvallen.

i Glasriket

Exempel på glasbruksorter i Glasriket där en äldre Folkets Husbyggnad i trä från 1900-talets början under 1950-talet ersatts med en större modern i tegel: Skruf och Åfors.

Personalen utanför gamla hyttan. Nedan; den nya hyttan under uppbyggnad 1950-55. Mannen med hatt är Erik Hovhammar.

För dig som vill veta mer

Text: Lars Thor

Historik, den första tiden

Man brukar säga att Lindshammar är porten till Glasriket. Påståendet gäller när man färdas norrifrån längs väg 31 och passerar gränsen till Kronobergs län. Besökaren har kommit till Mörrumsåns övre lopp, och platsen har gamla industriella traditioner. Vattenkraften utnyttjades tidigt för kvarnanläggningar, och 1825 anlades ett pappersbruk. I början av 1860-talet grundades även ett järnbruk, och det var i en brytningstid då

järnhanteringen i Småland efter hand upphörde. Järnbruket följdes 1896 av en snickerifabrik, men under de första åren på 1900-talet slutade Lindshammars första industriepok. Trä, papper och järn hade gjort sitt på den här platsen.

Så kommer vi till glasblåsarmästaren Robert Rentsch. Han föddes i Tyskland 1860 och kom redan som 21-åring till Fåglaviks glasbruk i Västergötland. Efter mellanspel som glasblåsare vid

Ritning till det nya glasbruket, Wilhelm von Mühlentfels.

Kosta och Sibbhult blev han hyttmästare vid Pukeberg, en position han innehade när han fick idén att starta ett eget glasbruk. Året var 1904, Robert Rentsch kom till Lindshammar, fann platsen attraktiv och gjorde slag i saken.

Den första hyttan i Lindshammar uppfördes givetvis i trä, och bönderna i trakten skänkte virke till bygget i hopp om att få sälja ved och jordbruksprodukter till den nya anläggningen. I november månad 1905 var allting färdigt och man var igång med tillverkningen, som utgjordes av lampglas, oljehus, pressglas och hushållsglas i olika former. Alltsammans fungerade bra i drygt tio år tills Robert Rentsch efter en arbetskonflikt sålde glasbruket 1916.

De nya ägarna hade sina rötter i en annan glasbruksort, nämligen Hovmantorp. Det var garverifabrikören CJ Petersson och hans söner Anton och Bror som tillsammans med John Johansson tog över anläggningen. Framtiden syntes ljus och man fortsatte den traditionella tillverkningen av hushållsglas och annat. Lindshammar blev ett av de många glasbruk i Småland som levererade goda produkter samtidigt som det förde en relativt anonym tillvaro. Nydaningen kom efter an-

dra världskriget.

Glasbruket med färg

Anton Petterssons son Erik, som tagit sig tillnamnet Hovhammar, blev den som förde Lindshammar ur de anonyma glasbrukens skara. Som 27-åring fick Erik Hovhammar 1949 efter faderns bortgång överta ledningen för bruket. Det blev högt tempo från början. Den nye direktören, uppvuxen med glastillverkningen, såg tydligt vilka insatser som krävdes i den begynnande efterkrigstiden.

Erik Hovhammar engagerade arkitekten Gunnar Ander, vars uppgift blev att ge bruket en egen profil genom nya former. Gunnar Ander komponerade ett helt nytt sortiment med allehanda bruksglas som vaser och skålar. Och – han såg till att färgsätta produkterna så att de skilde ut sig från konkurrenternas glas. Han lyckades, och Lindshammar fick sin profil.

Vi fick också tag på en bra tekniker som hjälpte till att ta fram hela 56 nya glasfärger! Då kom jag på att vi är "Glasbruket med färg", berättar Erik Hovhammar.

Det är ingen hemlighet att en del av de svenska

LINDSHAMMAR
GLASBRUKET MED FÄRG

Tidstypiska entréer till kontoret och hyttan.

glasbruken tjänade ordentligt med pengar under den första efterkrigstiden. Detta ledde i Lindshammar till att Erik Hovhammar inte bara rustade upp glassortimentet. Han såg också till att rusta upp samhället. Han lät bygga en ny glasshytta, han satsade resurser för program med Egnahem och han stödde projekt såsom Bruksvallens fotbollsplan och ett nytt Folkets Hus. Hovhammar insåg förvisso vad brukssamhället krävde för att den goda arbetskraften skulle känna sig nöjd och leverera ett gott resultat.

Framgångarna lät inte vänta på sig, och Gunnar Ander såg till att under handfast ledning ytterligare förnya glasbrukets sortiment. Småningom kom fler formgivare in i bilden eftersom man insåg att ytterligare breddning var nödvändig. Den mest namnkunnige i det sammanhanget är Christer Sjögren, som under många år blev något av en garant för Lindshammars produktion sedan Gunnar Ander fullföljt sin insats. Bland

andra namn som kom in under Erik Hovhammars tid har Tom Möller och Gösta Sigvard sina givna platser i Lindshammars långa historia.

Skulpturen vid Sergels torg i Stockholm

Skulptören Edvin Öhrström, mest känd som konstnär och formgivare vid Orrefors glasbruk, upptäckte att Lindshammar hade en förnämlig produktion av arkitekturglas; handgjutna glasblock. Följden blev att Öhrström och Lindshammar gav sig in i tävlingen om en skulptur vid Sergels Torg i Stockholm. Öhrström fick uppdraget, och den 37,5 meter höga obeliskan i glas pryder torget sedan 1974. I sanning en stor framgång för ett småländskt glasbruk.

Exempel på andra stora offentliga glasutsmäckningar som tillverkats i Lindshammar är Kultursalen hos antroposoferna i Järna och Uppenbarelsekyrkan i Hägersten från 1961. Vid invigningen kallades kyrkan ”Den för-

Obeliskan på ett av Sveriges mest kända torg; Sergels torg i Stockholm, tillverkades i Lindshammar. Foto: Peter Gullers

sta glaskatedralen i Norden”. Allt färgat glas från golv till tak är tillverkat på Lindshammar.

1970-talet och framåt

Den rent ut sagt mördande konkurrensen i glasbranschen ledde till en rad förlustår för Lindshammar under 1970-talet. Trots svårigheterna sökte Erik Hovhammar hålla sitt livsverk igång samtidigt som han verkade som riksdagsledamot under 20 år. Han var en lysande PR-man, och man kan nog lugnt påstå att han genom denna sin begåvning i kombination med ett omfattande kontaktnät höll ut betydligt längre än någon annan skulle ha gjort i en liknande situation. 1979 fick emellertid Lindshammar allvarliga problem och företaget rekonstruerades, denna gång med Sebastian Tamm som VD. Två år senare var konkursen ett faktum. Ny ägare till Lindshammar blev då Tage Johansson.

Efter ytterligare en konkurs, som inträffade 1984, blev det Ulf Rosén som köpte Lindshammar. Som son respektive brorson till de välkända glasbruksdirektörerna Lennart och Erik Rosén var han redan från barnsben uppvuxen med glaset. Följden blev att Lindshammar – trots fortsatt hård konkurrens – återigen kom upp på banan som ett välkänt småländskt glasbruk.

Hildegard Wazel packar specialtillverkade glaskameror till Hasselblad, 1970-tal.

I slutet av 1980-talet gjorde Lindshammar en stor satsning på konstglas. Formgivarna Lars Sestervik, Christer Sjögren, Jonas Torstensson och Catharina Åselius-Lidbeck skapade helt nya kollektioner.

Man hade också ett samarbete med Sigvard Bernadotte. Ulf Rosén minns:

Det var ganska högtidligt när han var här, men i hyttan sa alla du. Han bodde i brukshotellet (nr 5). En gång var han här över lucia. Dagis brukade komma och lussa i hyttan klockan 7. Det hade Sigvard hört talas om, och på luciamorgonen dök han upp i hyttan iklädd tofflor och morgonrock.

I början av 1990-talet engagerades Matz Borgström och i mitten av årtiondet kom Birgitta Watz in i bilden. Båda två satte stark prägel på den kommande utvecklingen. Man tog också upp gamla goda måleritraditioner samtidigt som man i slutet av 1990-talet satsade på ny måleriteknik genom Lillemor Bokström och Jan Wiberg. Framgången lät inte vänta på sig, och idag sysselsätter man fler personer i måleriet än i den varma tillverkningen.

Norska ägare

I februari 1998 fick Lindshammar ytterligare en gång nya ägare. Ulf Rosén sålde sitt glasbruk till det norska företaget C G Holding AS men stannade kvar som VD. Genom köpet tillfördes Lindshammar såväl nya resurser som samordningseffekter eftersom C G Holding AS också äger sådana företag som DUKA-butikerna, det norska glasbruket Hadeland och Steninge Slott norr om Stockholm. År 2002 började en del av Lindshammars kollektion att marknadsföras un-

der Steninge Slott.

Man kan gott säga att Lindshammars glasbruk i samband med 100-årsjubileet fortfarande gör skäl för epitetet ”Glasbruket med färg”, inte minst genom de satsningar som gjorts på det målade glaset. I hyttan framställs såväl blåst som centrifugerat glas, och många former från de äldre formgivarna – speciellt Christer Sjögren – lever kvar. Man kan också säga att det finns en rak linje från Robert Rentsch och Erik Hovhammar till Ulf Rosén. De flesta som varit i ledningen för glasbruket har vuxit upp med glaset och glastillverkningen och har på så sätt kunnat tillföra branschen en gedigen sakkunskap.

Formgivare vid Lindshammar:

Gunnar Ander, Sigvard Bernadotte, Lillemor Bokström, Matz Borgström, Maud Bugge, Peter Dahl, Bosse Falk, James Hamilton, Lena Hansson, Christel & Christer Holmgren, Erik Höglund, Jeanette Karsten, Mirjana Kos-Frithiof, Jörgen Lindgren, Ulf Lundell, Tom Möller, Signe Persson-Melin, Britten Pååg, Lars Sestervik, Gösta Sigvard, Christer Sjögren, Anki Spets, Jonas Torstensson, Marguerite Walfridsson, Birgitta Watz, Jan Wiberg, Sofia Wiberg, Lasse Åberg, Catharina Åselius-Lidbeck och Edvin Öhrström.

Sveriges största samling glas

finns på Smålands museum/Sveriges glasmuseum i Växjö.

Mindre glasmuseer

med gammalt glas finns också i Johansfors, Kosta, Lindshammar, Orrefors, Pukeberg, Rosdala och Skruf.

Formgivare Tom Möller.

Karta

1. Glasbruksbyggnaden
2. Gamla spiksmedjan - i dag glasmuseum
3. Stallet
4. Villan
5. Gamla arbetarbostäder - brukshotell
6. Nyare arbetarbostäder och Konsum
7. Villaområde med glasarbetarbostäder
8. Kraftstationen
9. Vedförråd
10. Gamla Folkets Hus
11. Nya Folkets Hus
12. Bruksvallen

Uppvidinge
KOMMUN

**Uppvidinge kommun,
alldeles vid Europas
skogsbyn, är med sina
231 sjöar en av Sveriges
sjörrikaste kommuner.**

*Vår kommun är även de många småorternas
kommun med ett blomstrande näringsliv
där mycket av hantverkets skicklighet består.*

*Du hittar oss på den skogrika delen av
Sydsvenska höglandet, där de tre smäländska
länen möts. Här bor människor som kan,
människor som vill och människor som trivs.*

Och Du!

Uppvidinge betyder den övre skogsbygden.

Uppvidinge kommun Box 59, 360 70 Åseda
Besök: Kyrkbacken Telefon: 0474-470 00
ledningskontoret@uppvidinge.se www.uppvidinge.se

Välkomna till Lindshammar Glasbruk

Öppettider 2005

Glasbod 11/6 -21/8

mån-fred 09.00 - 19.00 lör-sönd 10.00-16.00

Glasbod övriga året

mån-fred 10.00-17.00 lör-sönd 10.00-16.00

Glasblåsning vardagar 08.00-15.00

Telefonnummer: Kontor 0383-21050 Glasbod 0383-21060

Webadress: www.lindshammarglasbruk.se

Beläget utmed väg 31, 5 mil nordost om Växjö, 2 mil söder om Vetlanda

Ett naturskönt boende

www.uppvidingehus.se

AB UPPVIDINGEHUS

Apoteksgatan 5, Box 73, 360 73 LENHOVDA
Tel. 0474-476 81, Bost.förm. fax 0474-476 87

Vi har bostaden i KOSTA, SKRUV,
HOVMANTORP och LESSEBO

KONTAKTA Britt tel. 0478-128 22

HEMSIDA www.lessebohus.se

POSTADRESS AB LesseboHus, Box 13, 36050 Lessebo

BESÖKSADRESS Stationsgatan 1, Lessebo

TEL 0478-12820

Ditt bostadsföretag på orten

Vi hyr ut bostäder, kommersiella lokaler/butiker & garage

Adress: Långgatan 4, Box 122, 361 22 Emmaboda, Telefon: 0471-184 01

Web: www.emmabodabostadsab.se, E-post: eba.@emmaboda.se

Medfinansierare i KUL-projektet i Glasriket:

Regionförbundet i Kalmar län
Länsstyrelsen i Kalmar län
Länsstyrelsen i Kronobergs län
Sparbanksstiftelsen Kronan
Emmaboda kommun
Lessebo kommun
Nybro kommun
Uppvidinge kommun
Emmaboda Elnät Energi & Miljö AB

I samarbete med Glasriket Turism AB